

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416201212
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416201212.1

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobkyne: Y. M., Q.. XX.XX.XXXX, U. D. X., L. Š. XXXX/XX-X, proti žalovanému: L. M., Q.. XX.XX.XXXX, Y. W. R. D. X., L. Š. XXXX/XX-X, U. T. K. XX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd schvaľuje zmier uzavretý medzi žalobkyňou a žalovaným v tomto znení:

Žalovaný sa zaväzuje platiť žalobkyňi na jej výživu počnúc dňom 08.02.2016 po 100,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne.

Zameškané výživné za obdobie od 08.02.2016 do uzavretia zmiaru vo výške 126,33 eura sa žalovaný zaväzuje zaplatiť žalobkyňi do 20.06.2016.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

V konaní sp. zn. 5C/11/2016, v ktorom terajší žalovaný ako žalobca žalobou podanou na tunajší súd 08.02.2016 žiadal s účinnosťou odo dňa podania žaloby zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť voči terajšej žalobkyňi ako žalovanej 1/ a jej sestre D. M., žalovaná 1/ podaním z 23.02.2016, doručeným súdu 29.02.2016, podala vzájomný návrh, ktorým požadovala zvýšenie doterajšieho výživného na svoju osobu, a to na sumu 200,- eur mesačne. Odôvodnila ho tým, že manželstvo jej rodičov bolo rozvedené právoplatne 15.05.2003 č. k. 6C/286/2002-23 a terajšiemu žalovanému bolo určené výživné na ňu v tom čase ešte maloletú sumou 66,39 eura mesačne. Nesúhlasila so zrušením výživného, nakoľko terajší žalobca - jej otec okrem poslednej určenej výšky výživného neprispieva ničím. Je študentkou denného 3. ročníka bakalárskeho na Katolíckej univerzite v Ružomberku odbor učiteľstvo biológie a chémie, čo aj dokladovala. V budúcnosti chce v štúdiu pokračovať. O zvýšenie výživného žiada z dôvodu neustále sa zvyšujúcich nákladov súvisiacich aj so štúdiom, ktoré jej uhrádza mama - prispieva jej týždenne na cestovné a stravu 20,- eur, mesačne telefón približne 20,- eur, internet 13,90 eura, nakupuje publikácie, kancelárske a školské potreby, oblečenie a obuv, hygienické a kozmetické potreby. Na pojednávaní 09.03.2016 spresnila vzájomný návrh tak, že o požadované zvýšenie výživného žiada počnúc dňom podania žaloby, t.j. od 08.02.2016.

Uznesením z 09.03.2016 č. k. 5C/11/2016-40 súd po zistení, že vyživovacia povinnosť terajšieho žalovaného voči terajšej žalobkyňi aktuálne stále trvá, čím je daný základ vzájomným návrhom uplatneného nároku, a že je potrebné na posúdenie jeho dôvodnosti vykonať ďalšie dokazovanie (predovšetkým zistiť terajšie majetkové pomery terajšieho žalovaného), vylúčil vzájomný návrh terajšej žalobkyne (žalovanej 1/) z 23.02.2016, doručený na tunajší súd 29.02.2016, o zvýšenie výživného na samostatné konanie, o ktorom sa aktuálne vedie toto konanie (sp. zn. 6C/42/2016).

Na prvom pojednávaní vo veci 23.05.2016 došlo medzi účastníkmi k uzavretiu zmiaru v znení uvedenom vo výrokovvej časti uznesenia.

Podľa § 99 ods. 1 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmirom. O zmiar sa má súd vždy pokúsiť.

Podľa § 99 ods. 2 O.s.p. súd rozhodne o tom, či zmiar schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi prepismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 99 ods. 4 veta prvá O.s.p. schválený súdny zmiar má účinky právoplatného rozsudku.

Vykonané dokazovanie nepochybne preukázalo, že vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobkyni v súčasnosti trvá, keďže táto si terajším vysokoškolským štúdiom dennou formou získava predpoklady pre svoje lepšie budúce uplatnenie sa na trhu práce. Na uvedenej skutočnosti (že aktuálne počas pokračujúceho štúdia žalobkyne naďalej trvá žalovaného vyživovacia povinnosť k nej) nič nemení to, že táto bezprostredne po ukončení strednej školy nepokračovala v ďalšom štúdiu, ale sa tak rozhodla až následne v snahe zvýšiť svoje šance a možnosti v pracovnom uplatnení sa.

Je nepochybné, že životné náklady žalobkyne od času, kedy súd naposledy upravoval výšku výživného pred viac ako 13-imi rokmi (v r. 2003), kedy mala žalobkyňa 13 rokov a bola ešte žiačkou základnej školy, jej životné náklady výrazne narástli. Stúpol aj príjem žalovaného, ktorého priemerná výška za obdobie 01/2015 až 03/2016 predstavuje 602,60 eura netto a tomuto odpadla vyživovacia povinnosť k dcére D., ako je to zrejme z rozsudku tunajšieho súdu z 09.03.2016 č. k. 5C/11/2016-42 právoplatného 26.04.2016.

Vzhľadom na prejav vôle žalobkyne a žalovaného, nezistiac žiadnu takú skutočnosť, pre ktorú by mal uzavretý zmiar, ktorým došlo medzi účastníkmi k dohode ohľadne výšky výživného zo strany žalovaného na žalobkyňu na obdobie od 08.02.2016 do budúca, ktorá vyživovacia povinnosť ku dňu uzavretia zmiaru trvá, odporovať právnym predpisom, konkrétne, že by mal odporovať ust. § 62 a nasl. zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd tento podľa § 99 ods. 2 O.s.p. schválil.

Súčasťou uzavretého zmiaru bola aj dohoda účastníkov ohľadne náhrady trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu pokiaľ ním súd schválil zmiar, t.j. okrem výroku o trovách konania, odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. h/ O.s.p.).

Rozsudkom môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiaru, ak je zmiar podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru (§ 99 ods. 4 veta druhá a tretia O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).